

Het lijden en sterven van Jezus (deel 1)

Mattheüs 27

1 Toen het ochtend geworden was, kwamen al de overpriesters en de oudsten van het volk met betrekking tot Jezus gezamenlijk tot het besluit Hem te doden.

Er was toch maar één overpriester, waarom staat er dan: "al de overpriesters"?

Het antwoord ligt in Joh. 18:13 waar staat:

En zij leidden Hem weg, eerst naar Annas, want hij was de schoonvader van Kajafas, die de hogepriester van dat jaar was.

Annas was voor Kajafas hogepriester maar behield na zijn afzetting de titel van hogepriester en had nog veel invloed.

En Kajafas was het, die de Joden de raad had gegeven: "Het is nuttig, dat één mens sterft ten behoeve van het volk."

En daarmee had Kajafas als hogepriester van het jaar geprofeeteerd zoals in Joh. 11:49 staat.

We gaan verder naar Mt. 27:2 waar staat:

2 En zij boeiden Hem, leidden Hem weg en leverden Hem over aan Pontius Pilatus, de stadhouder.

Wat was Pilatus voor een man? Hij was landvoogd van keizer Tiberius. Hij woonde normaal in de plaats Caesaréa maar was bij bijzondere gelegenheden, zoals nu, op het Paasfeest waarbij onlusten konden ontstaan, met zijn soldaten in Jeruzalem. Van daar de naam stadhouder.

3 Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilverstukken bij de overpriesters en de oudsten terug.

Het Griekse woord voor "berouw" wat hier genoemd wordt, duidt aan dat hij van gedachten veranderde.

4 En zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien.

Judas betuigt hier toch, dat hij gezondigd had en onschuldig bloed verraden had. En daarbij bracht hij de 30 zilverlingen terug. Maar de overpriesters en de oudsten hadden slechts hoon voor deze erkenning.

De wroeging van zijn daad komt naar boven en Judas ziet dat het vonnis niet meer herroepen zal worden.

5 En nadat hij de zilverstukken de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op.

6 De overpriesters pakten de zilverstukken en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is.

7 En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als

begraafplaats voor de vreemdelingen.

8 Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd.

9 Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilverstukken genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten.

10 En zij hebben die gegeven voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heere mij bevolen heeft.

Inderdaad heeft Jeremia daarvan geprofeteerd (Jer. 18:2) maar duidelijker nog Zacharia 11:12 waar staat:

Toen hebben zij Mijn loon afgewogen: dertig zilverstukken. Maar de Heere zei tegen Mij: Werp dat de pottenbakker toe – een mooie prijs waarop Ik door hen geschat ben!

Zo zien wij ook hier, dat de Bijbel zichzelf bewijst met profe-

tieën die letterlijk uitgekomen zijn. Een "mooie prijs" noemt de Heilige Geest deze prijs, die de overpriesters en de oudsten over hadden voor Jezus om Hem om te brengen en dat geld aan Judas gaven.

11 Jezus stond voor de stadhouder en de stadhouder vroeg Hem: U bent de Koning van de Joden? Jezus zei tegen hem: U zegt het.

12 En toen Hij door de overpriesters en de oudsten beschuldigd werd, antwoordde Hij niets.

13 Toen zei Pilatus tegen Hem: Hoort U niet hoeveel zij tegen U getuigen?

Hoeveel zij ook aanvoerden om Hem aan te klagen, Jezus zweeg, zoals in Jesaja 53:7 staat:

Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.

14 Maar Hij antwoordde hem op geen enkel woord, zodat de stadhouder zich zeer verwonderde.

Pilatus begreep dit zwijgen van Jezus niet; hij verwonderde zich er niet alleen over maar hij verwonderde zich zeer. Het is zeer ongewoon dat iemand niets zegt op zoveel beschuldigingen.

15 Nu had de stadhouder de gewoonte, op het feest voor de menigte een gevangene los te laten, wie zij ook maar wilden.

16 Ze hadden toen een beruchte gevangene, die Barabbas heette.

Bar-abbas = zoon van Abba oftewel zoon van de vader. De keuze tussen een beruchte misdadiger of Jezus.

17 Toen zij dan bijeenwaren, zei Pilatus tegen hen: Wie wilt u dat ik voor u zal loslaten, Barabbas of Jezus, Die Christus genoemd wordt?

18 Want hij wist dat zij Hem uit afgunst overgeleverd hadden.

19 Toen hij op de rechterstoel zat, stuurde zijn vrouw hem een boodschap: *Laat je toch niet in met deze Rechtvaardige, want ik heb vandaag in een droom veel om Hem geleden.*

De vrouw van Pilatus heette volgens de overlevering: Claudia. Ze had een droom gehad van de Heere met Jezus als middelpunt en noemt Hem "deze Rechtvaardige" en in die droom leed ze om Hem.

20 Maar de overpriesters en de oudsten haalden de menigte over dat zij om Barabbas zouden vragen en Jezus zouden ombrengen.

Weer de beide overpriesters en de oudsten die het aanwezige volk trachtten te beïnvloeden: vraag om Barabbas; Jezus moet sterven!

21 De stadhouder antwoordde hun en zei: *Wie van deze twee wilt u dat ik voor u zal loslaten? Zij zeiden: Barabbas.*

22 Pilatus zei tegen hen: *Wat zal ik dan doen met Jezus, Die*

Christus genoemd wordt? Zij zeiden allen tegen hem: Laat Hem gekruisigd worden!

23 Maar de stadhouder zei: *Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? Maar zij riepen des te meer: Laat Hem gekruisigd worden!*

Nu begonnen de tegenstanders des te meer te roepen. Het waren ook de machten der duisternis die daarin meespeelden. Maar die machten der duisternis zijn door de wijsheid van God in de val gelopen, zoals 1 Cor. 2:8 zegt:

Een wijsheid die niemand van de leiders van deze wereld gekend heeft. Immers, als zij die gekend hadden, zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

24 Toen Pilatus zag dat hij niets bereikte, maar dat er veeleer opschudding ontstond, nam hij water, waste zijn handen voor de ogen van de menigte en zei: *Ik ben onschuldig aan het bloed*

van deze Rechtvaardige. U moet maar zien.

Pilatus erkende daarmee de onschuld van Jezus en hield de Joden voor, dat zij de schuldigen waren. Echter, zijn mede verantwoordelijkheid en schuld vielen hiermee niet weg.

25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

Zo zijn niet alleen Pilatus en de overpriesters en oudsten schuldig maar ook, zoals hier staat, heel het volk.

26 Toen liet hij Barabbas voor hen los, maar nadat hij Jezus gezeseld had, gaf hij Hem over om gekruisigd te worden.

Pilatus gaf Jezus over aan wie? Aan de soldaten.

27 Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus met zich mee in het gerechtsgebouw en verzamelden heel de legerafdeling om Hem heen.

Het gerechtsgebouw was waarschijnlijk de burcht Antonio en die soldaten waren iets van plan met Hem want ze riepen de heel de leger afdeling bij Hem samen.

28 En toen zij Hem ontkleed hadden, deden zij Hem een scharlakenrode mantel om.

Zij vernederden Jezus, door Hem zijn kleren uit te doen. Vervolgens deden ze Hem een scharlakenrode mantel om namelijk een rode officiersmantel, die het purperen koningskleed moest voorstellen.

29 Vlochten een kroon van doorns, zetten die op Zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in Zijn rechterhand. Zij vielen op hun knieën voor Hem neer en bespotten Hem met de woorden: Gegroet, Koning van de Joden!

Om zijn bespottung als Koning compleet te maken, vlochten ze een kroon van doornen die zij op Zijn hoofd zetten en ze gaven Hem een rietstok in Zijn rechterhand, zoals een koning een scepter in zijn rechterhand had.

Zij vielen op hun knieën voor Hem neer en bespotten Hem met de woorden: Gegroet, Koning van de Joden!

Zo werd Gods geliefde Zoon bespottelijk gemaakt. Maar ze gingen nog verder:

30 Ook bespuwden zij Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op Zijn hoofd.

Hier kwam de duivel en zijn trawanten in actie via deze soldaten. Ze spuwden naar Hem en sloegen Hem met het rietstok op Zijn hoofd.

31 En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit, trokken Hem Zijn kleren aan en leidden Hem weg om Hem te kruisigen.